

הגה"צ רבי יוסף מאיר אלטמן שליט"א וגאב"ד חוג חתם סופר ב"ב - נושא הפתח

עצרת מחאה אדירה מול שערי ביהמ"ש הצבאי הציוני בעת משפטו של הבחור היתום מצפת

כ"ז סיון יחרט בקורות ימיה של היהדות החרדית, כיום של התאחדות נפלאה להצלת יהודי משמד הגיוס * כאלף איש הגיעו מכל רחבי הארץ * היהדות החרדית מכריזה: שום יהודי אינו הפקר לשמד הציוני"

נופל חלשות! כי "אם אצל היוונים היו שלוש עשרה פרצות, היום הפירצות הם עד כי חדל לספור כי אין מספר!".

כמו"כ הביע בכאב את זעקת יהדות המזרח, ולפתע הזדעק בלשון הקודש למען ישמעו הפושעים וייראו: "הם צריכים להזהר על עצמם ועל הבשר שלהם!... אין לנו שום הוא אמינא

דומה כי ביהמ"ש הצבאי-ציוני בעיר יפו, לא חזה מעודו מחזה נורא הוד כזוה! כאלף איש מסלתה ושמנה של היהדות החרדית, יושבי על מדין ותלמידי חכמים מופלגים, נשואי פנים עם אברכי משי מכל רחבי ארה"ק מלאו את הכיכר שלפני בנין בית משפטים וחלק מרחוב שבטי ישראל ביפו. הדי העצרת

להפקיר שום בחור בגלל שאבותיו היו מצאצאי הרמב"ם או הרשב"א ותלמידיהם!". הדברים העבירו רעדה בגיווי המוחים.

זעקת יהדות תימן נשמעה מפי ראש ישיבת "מתנין יבוא" שליט"א, שתואר בקול בוכים את החורבן שעברה העדה כולה, הוא סיפר כשקולו נשנק כי הוא בעצמו גדל ביפו, לאחר שמשפחתו הועברה כולה על הדת, לא נשאר רק הוא ועוד אחד מבני דודיו! כן תואר עוד מלבד חטיפת הנשמות גם את חטיפת הגופות של הילדים, כידוע. בספרו שנגבנו מאת חמיו את רעייתו החולה ובנם הקטן, והסבירו לו כי הם "מתו" ו"אין קבר"...

הציבור נחרד למשמע עדות מכיל ראשון על פשעי שליטי המדינה מיום הקמתה ועד הנה (וכדברי הגרי"מ אלטמן: "מה שהם היו מסוגלים פעם, הם מסוגלים גם היום!").

לאחר מכן נתכבד הגה"ח רבי שאול סירוטה שליט"א כשליח ציבור לתפילתו הנוראה שחיבר הגה"צ המקובל רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א לביטול גזירת הגיוס. התפילה נאמרה בתחנונים ובהתעוררות גדולה, וקולות הציבור הבקיעו שערי שמים להסיר מעלינו

חוצבים תיאר את כוונת הרשע של "מדינת ישראל" מאז הקמתה, ואת מסכת השמד שמגולל השלטון על הרחוקים ועל הקרובים. כן חיזק את כל הקהל כי מאז ומתמיד ראינו שבעת שנלחמים רואים ישועות גדולות, גם כאלו שאי אפשר לדמיין, ועלינו להיות נחושים לעשות את שלנו, ומשמים ילחמו להצלה השלימה.

לאחר מכן נתכבד הגאון הגדול רבי יוסף מאיר אלטמן שליט"א רב ואב"ד חוג חתם סופר בבני ברק, לישא את דבריו. הגאון שליט"א הביא את דברי מרן היעב"ץ על נס הישרדותו של עם ישראל בגלותו, כשהוא מתבטא בחריפות לשונו: "אם מרן היעב"ץ היה רואה את מצב עם ישראל כהיום היה

האדירה נשמעו היטב בתוככי בית המשפט הצבאי, לאוזניהם של רשעי ישראל הוגי השמד הנורא של גזירת הגיוס. הסעות מאורגנות יצאו מכל רחבי ארה"ק מירושלים ועד צפת שבצפון.

תושבי העיר יפו, ואפילו הערבים שבהם, נפעמו למראה עיניהם, מאות אנשים זורמים מכל עבר, והכל עבור בחור אחד ויחיד מצפת הרחוקה. עם כל אוטובוס נוסף שפרק עוד קבוצה של יראי ה', גבר קידוש ה' העצום מול עיני הרחוקים שהביטו בהערצה על הערבות ההדדית של עם ישראל, עד שהסכימו להעמיד את בתיהם לצרכי המוחים ולנוחותם, דבר שלא נראה כמוהו בכל יום...

את העצרת פתח המשפיע הגה"ח רבי שאול

סירוטה שליט"א באמירת פרקי תהלים בהתעוררות וברגש רב. לאחר מכן נאמרו סליחות ע"י שליח הציבור הוותיק הרה"צ רבי יעקב חנון שליט"א, הסליחות שנאמרו על ידו בבכי נורא הרעידו את המשתתפים, ובפרט בהגיעו לתיבות "ותצילנו מכל גזירות קשות אכזריות", געה כל העם בבכי. לאחר הסליחות נשא את דבריו העסקן הוותיק הרה"ח רבי יצחק אייזיק ווייס שליט"א, ובדברים

ושוב, כי נמצאים אנו בעיצומה של גזירת שמד, מה שמאד מאד מפריע למהלך הנעשה בתחכום מירבי, וכמה שפחות יופנו הזרקורים לנושא, כך יעלה בידם ח"ו להעמיק את הגזירה. כשיש רעש אנשים מתודעים לנעשה, בחורים למדים להזהר, ועוד ועוד אנשים פוקחים את עיניהם, וזה בדיוק מה שהם לא מעוניינים.

מספר אברך שהשתתף בתהלכות מחאה שהתקיימה לפני זמן קצר בעיר רחובות. המשתתפים שעברו באזור המגורים החרדי בעיר, הכריזו את דבר המערכה, וחילקו חומר הסברה לעוברים ושבים. רבים מהם נחרדו למשמע ולמקרא הדברים, והם סיפרו שכלל לא ידעו על המתרחש, מה שמלמד שרק זעקה גדולה ומרה, היא אשר תציל את היהדות החרדית מכליון ח"ו.

וידוע מה שאמר הגאון הגדול רבי רפאל סאלאווייצקי זצוק"ל בנו יקירו של הגרי"ז זיע"א, אשר כידוע עמד בראש המערכה נגד גזירת ניתוחי מתים, שהמטרה במלחמה, היא לא רק על מנת להציל נפטר זה או אחר מניוויל המת, כי אם בעיקר להביא לתודעת הציבור, שניתוח לאחר המות הוא איסור תורה, וכך יהודים תמימים ובפרט אלו הגרים בערי הפריפריה, מהרעש והמחאות הנעשות בענין זה, הביא לידיעתם את חומרת הדבר, והצורך לעמוד על משמרתם, במקרה ואחד מיקיריהם שחל"ח ל"ע.

המסקנה הפשוטה והברורה היא, כי עלינו להרעיש עולמות, לזעוק ולהרעיש, אם ברב ואם במעט, לדעת כי על כתפנו מונחת אחריות עצומה, ומידינו יבוקש הדבר. כי בס"ד ובעזרת ביכולתנו להציל רבבות עמך בית ישראל הכשרים ממזימות הרשע והשמד של הציונים.

רק לאחר זמן ארוך עלה בידי המשטרה לפתוח את התנועה, כשהם גוררים באלימות קשה שבעה יהודים בעלי מסירות נפש לכלא, בהם כמה תלמידי חכמים חשובים ראשי כוללים ורבנים שליט"א שהפקירו את גופם עבור כבוד שמים. באישון לילה שוחררו חלק מהעצורים, וחלק אחר למחרת, ורק אחד האברכים נשאר בכלא ליום נוסף, עד לשחרורו.

בעצרת השתתפו גדולי ישראל הרבנים הגאונים הצדיקים שליט"א: כ"ק מרן אדמו"ר

דקהל חסידי ירושלים, הגה"צ רבי יוסף מאיר אלטמן רב ואב"ד חוג חת"ס, הגאון הגדול רבי מאיר הלר רבה של קרית חסידים בי"ש, הגאון הגדול רבי רפאל סקס מו"צ דקהל תו"א, הגאון הגדול רבי יחזקאל כהן מרא דאתרא שכונת קנה בושם, הגאון הגדול רבי אהרן בן הגרמ"מ וואזנר שליט"א מו"צ העדה"ח.

חשוב לציין, כי שופטי הרשע הצבאיים, הודיעו על דחיית המשפט בשבוע, דהיינו ליום ראשון ד' תמוז, אך להפתעת כולם, יומיים לאחר הדיון ביום שלישי ער"ח תמוז, נערך בשקט משפטו של הבחור, כששופטי הרשע פוסקים לו 20 יום, כאשר התביעה דרשה שנה ומחצה!!! והיות והוא כבר הי' במאסר שבועיים, כך שבעש"ק זה (פר' חוקת), הוא יצא לחופשי... השופטים הבינו היטב את ה"רמז", ומיהרו לרדת מהעץ. וזאת מהסיבה הפשוטה, כי על מנת שמסע השמד יוכל להמשיך ללא תקלות, על מנת שרכבות השמד יוכלו לדהור למשרפות הרוחניות, הם זקוקים בראש ובראשונה ל-ש-ק-ט! כל מחאה ולו הקטנה ביותר, מעלה שוב את הנושא מעל פני השטח, ומזכירה שוב

את המוות הזה שמחולל שמות בכרם בית ישראל. כ"ק אדמו"ר דקהל חסידי ירושלים שליט"א נתכבד בקבלת עול מלכות שמים, כאשר מתוך דחילו ורחימו נשמעה מפיו הזעקה הנצחית: "שמע ישראל...", ולאחריו זעקת הציבור שהרעידה את רחובות יפו.

בטרם נעילת העצרת עלה מנחה המעמד הרה"ח רבי יצחק אייזיק ווייס שליט"א, וסיפר לציבור כי ברוב רשעותם החליטו השופטים להאריך את מעצרו של הבחור היקר, ובכייית היתום ממשיכה להדהד בין כותלי הכלא. "איך יכולים לשתוק נוכח הפשע הזה?" תמה, וקרא למוחים: "רבותי הבה נזעק בקול גדול: 'גזירת הגיוס גזירת שמד'...!!!!".

שאגה אדירה נשתפכה מפיות הציבור ועצרה לרגע את רחובות יפו מהמשך תנועתם. הציבור המזועזע מהאכזריות הנוראה שבה פועלים הוגי הגזירות, יצאו בנחישות והתפזרו בחוצות יפו כשהזעקות עולות ובוקות: "גזירת הגיוס גזירת שמד", ו"בחורי ישראל אינם הפקר לשמד הצבא".

בריוני משטרת ת"א-יפו, הזכורים היטב ליהדות החרדית עוד ממערכות קודמות על קברי ישראל בעיר, התנפלו באכזריות על ראשי המוחים בעלי מסירות נפש, שמראש הביאו את תפיליהם עמם בהיותם מוכנים ומזומנים להעצר על כבוד שמו יתברך.

אפיזודה מעניינת אירעה בעת שקלגסי המשטרה החלו להפלות מכותיהם בציבור הקדוש. יהודי מבוגר ניגש לקצין שחילק את הפקודות, ואמר לו: "אתה יודע את מי אתה מכה? דע לך, כי יש לי יותר מ-15 ילדים בלע"ה, ובאם יקחו ח"ו אחד מהם לצבא, עדיף לי שימות זכאי ויהרג ח"ו, ולא ישר בחיים ויפול חלילה לשמד הציוני"... המילים הקשות שיצאו מלב כאוב ושותת דם, חדרו גם ללבו הקשוח של הקצין פורק העול, והוא הורה לקלגסי להתאפק יותר (כמובן שה"התאפקות" במושגים שלהם, היא לדוגמה, להכות בראש פעמיים במקום ארבע! ובכל זאת גם זה "הישג"...)...

הרחובות המרכזיים של העיר יפו ופאתי תל אביב נחסמו לתנועה לשעה ארוכה, כשהאברכים היקרים פאר הבריאה נשכבים על האספלט הרותח מחום, למען הצלת נפשו של בחור מישראל שהשלטון מאיים להעבירו על דתו.

מסיון "תמים" ומתוחכם!

עוד נסיון להפיל תמימים ברשת השמד, שבחסדי שמים נכשל

מודעות "תמימות" שנתלו באזור שכונת גאולה בירושלים, הזמינו את הציבור להתכנס לעצה ותושיה בנושא "גל של פריצות וגניבות בשכונת גאולה", במודעה נכתב כדלהלן:

"כינוס חרום - בימים האחרונים התרחשו בשכונת גאולה והסביבה גל פריצות וגנבות. ע"מ לגבש דרכי פעולה נקיים כינוס תושבים ביום חמישי הקרוב כ"ד סיון בבית הכנסת אהל שמואל ברחוב נחום 11 בשעה 8:30 בהשתתפות אנשי מקצוע. ההשתתפות חשובה! הכניסה לגברים בלבד. פרטים ועדכונים במספר 077 וכו' להשארית הודעה למערכת הקישו *2. הועד למניעת פריצות בשכונה". עד כאן נוסח המודעה.

הסיפור החל כאשר תושבי שכונת גאולה התלוננו במשטרה כמה וכמה פעמים על ריבוי פריצות וגניבות בשכונה, אך המשטרה כצפוי וכרגיל, לא טיפלה בנושא. באחד הימים הגיעו המודעות הנ"ל שנראה היה, שהיות והמשטרה אינה מעוניינת לטפל בנושא, מתארגנים התושבים בעצמם, להתמודד עם מכת הגניבות.

אך עד מהרה הוברר, שכל הסיפור, כנראה מתחילתו - דהיינו כולל הגניבות, ועד סופו, אינו כי אם תכסיס ותרמית השלטון להחזיר במגזר החרדי את ההתגייסות לצבא או למשטרה.

בשעה הידועה אכן החל אותו כנס "תמים" למראה, כאשר עשרות חרדים הגיעו לבית הכנסת הנ"ל והאזינו למרצה הדגול, הלא הוא... שוטר חרדי עם כיפה שחורה, כשבחוץ מסתובבים כמה שוטרים בחזות חרדית אף הם עם כיפות שחורות, יחד עם שני אברכים בחזות חרדית.

לרוע מזלם עברו במקום מספר אברכים יראי ד' שהבחינו בנעשה, והבינו מיד במה המדובר. משכך החלו למחות ולזעוק על הפשע המחריד. השמועה עברה מפה לאוזן ועשתה לה כנפיים, ותוך דקות ספורות הגיעו למקום מאות איש שהחלו למחות במקום.

ציבור ההמונים פרץ לתוך הבית כנסת ועצר מיידית את הכינוס המיסיונרי, שאכן שתוך דקות ספורות התפוצץ.

הציבור לא עזב את המקום מהחשש שברגע שיעזבו, הכנס ימשיך, והם החלו באמירת פרקי תהילים וכן שרו את שירי המערכה. ואכן חששם לא היה לשוא, כעבור דקות ספורות הגיעו למקום עשרות שוטרים מצויידים בכלי משחית, שניסו בכח הזרוע להבריח את ההמונים, אך הציבור הק' נותר על מכונו ללא פחד והמשיך לעמוד כחומה בצורה שלא לאפשר את המשך הכינוס. כשנוכחו הקלגסים שהדבר לא יעלה בידם, עזבו יחד עם המארגנים את המקום.

יש לציין שבתוך הכנס ישבו גם מספר אברכים חרדים יראים לדבר

השם, שמתוך תמימות יתירה לא הבינו שלמעשה מדובר בכינוס מיסיונרי לכל דבר, ורק אחרי שהחלה המהומה במקום, תפסו את עצמם, וכמובן הצטרפו לציבור המוחים.

יודעי דבר טוענים, כי יתכן מאד, שכל הסיפור עם הגניבות, היה דבר מתוכנן מראש, או שהם בכוונה תחילה התעלמו מקריאות על גניבות, על מנת שהציבור יכנס לפניקה, ואז יוכלו לערוך את ה"כינוס" המיסיונרי, או שגם הגניבות עצמם נעשו על ידם או על ידי שלוחיהם, על מנת להביא לקיומו של הכינוס.

הדבר מזכיר את הפצצות שהציונים הניחו בעיראק במרכזים יהודיים בשנות הקמת המדינה, על מנת לזרוע פחד בין היהודים שיחשבו שהערבים מתנכלים להם, וכך לגרום להם לעשות "עליה" למדינה. הם עשו זאת כי יהודי המקום כלל וכלל לא התלהבו מהרעיון לעזוב את ארץ מולדתם, שם חיו בשלום ובשלווה מאות בשנים, והצליחו בדרכם, הן ברוחניות והן בגשמיות. ומי שבקי מעט במאורעות אותם הימים, יודע שכך גם עשו בשאר מקומות, בפרט במדינות המזרח, על מנת "לעודד" את העליה, כאשר בשעת מעשה היהודים היו בטוחים, שמדובר בהתנכלות ערבית, אך לאחר שנים לא רבות, נודע כי היו הם שלוחי הציונים שביצעו את הפשעים הללו, על מנת לזרז את בריחתם ההמונית של יהודי המקום.

זו היתה השיטה הציונית, לעורר ולעודד אנטישמיות ורדיפות, על מנת שהיהודים ינהרו אחריהם, ויגיעו בהמוניהם לשממה הציונית, שם העלו אותם על מוקד הרוחניות, והפכו אותם לכגורעים שבאומות רח"ל.

כנראה ש"שיטה" זו עדיין בפעולה, אם כי באופנים שונים, ולמטרות שונות, וכדברי הנביא: "היהפוך כושי עורו ונמר חברבורותיו"!

ציון הלא תשאלני לשלום אסיריך!

בשפחה ערובה נודע בימים אלו על שחרורו של יוצא אתיופיה הר"ר פנשה טאני נ"י פשיבת "שערי תשובה וחיים" בב"ב, שהצבא התנכל אליו בדרישה שיתגייס, ופטסרדב נעצר בכלא.

עשרים יום ישב ר' פנשה בתא הכלא, אך לא נכנע לעריצות השלטון. הוא שוחרר בד בבד עם התעוררות הסערה בעניין בני עדות המזרח, והפסק על שחרור אסיר ציון מצפת.

האסיר היקר סיפר, כי בזמן שהותו בכלא, פגש עוד אחד מיוצאי אתיופיה שגם הוא לעד בישיבה פקודם, והצבא סיבך את עפעדו וזעם לגייס אותו. הוא ישב בכלא תקופה מסויימת, עד שנשבר והתגייס, ועכשיו הוא עשרת כסוהר, כשהוא מתאונן בפניו, כי אוי לחיים כאלה העדים פעוות, בגשפיות וכ"ש ברוחניות!

ביום שני הבעל"ט יתקיים בעז"ה קבלת פנים לאסיר היקר מוסר הנפש, בשעה 7.00 באולם חדר האוכל של ישיבת "שערי תשובה וחיים" בעיר בני ברק, בהשתתפות חשובי רבני בני ברק שליט"א. הסעה מאורגנת תצא מעיה"ק ירושלים בשעה 6.00 מרחוב מלכי ישראל, על יד ישיבת פורת יוסף.

אשריכם שתפסדתם על דברי תורה

עליית מדריגה...

בחור ישיבה, שלמד בישיבה ספרדית חשובה ומפורסמת, התפלא לגלות ביום בהיר אחד, "צו חיל" בתיבת הדואר שבביתו. הרי הוא התייצב כמו כולם, ומסר טופס ועד הישיבות לאישור היותו בן ישיבה, אז מה הם נטפלים אליו.

אחד העסקנים החשובים נטל את הענין לידי, ופנה לרשויות הצבא לדעת מה זה ועל מה זה. בתחילה טענו בצבא, שהבחור חתם בלשכה על וויתור מעמד בן ישיבה. לבקשתו לראות את חתימת הבחור, השיבו שכיון שאינו קשור לבחור, אינו מיופה כוחו, ואינו אחד מהוריו, אסור להם להראות לו מסמכים של הבחור.

לאחר זמן מה החלו באיומים הרגילים שלהם, איום במעצר, צו עיכוב יציאה, ועוד כל מיני איומים הרגילים אצלם, במטרה לנסות לשבור את הבחור להתגייס.

העסקן פנה שוב לרשויות הצבא, ודיבר עם אחת הפקידות בממ"ח לבירור העניין, והנה תירוץ חדש, הבחור אמנם לא חתם בלשכה, אך שלח מייל עם חתימתו שהוא מוותר על מעמדו כבן ישיבה. לשאלת העסקן, מי ומאיזה כתובת נשלח המייל, הם התחמקו וענו שוב, שאסור להם להגיד לו, אבל הבחור שלח כשטען שיועד בבירור שהבחור לא שלח מייל, ואין לו כלל גישה למייל. טענו, יש לנו את חתימתו, וודאי שזה הוא!

לשאלתו, וכי אם אשלח במייל למנהל הבנק מכתב החתום בשמי בבקשה להעברת כספים מחשבונני, האם מנהל הבנק יאשר זאת או לפחות ירים טלפון לבירור? הם ענו, אנחנו לא בנק ואיננו חייבים לברר כלום. קיבלתי מייל ממנו וזהו.

כשניסה להסביר שהבחור לא שלח מייל, ואם היו מרימים טלפון הכל היה נמנע. נענה שזה לא התפקיד של הצבא לברר את זה. לשאלתו בשם מי נאמרת תשובה זו, נענה שזה מהדרגים הגבוהים ביותר בלשכה. כשביקש לדבר עמם, נענה שאסור להם לדבר איתו. למה? ככה. אסור. הסיפור הועבר לעסקנים המתאימים, בתקווה שבס"ד הכל יסתדר על הצד הטוב ביותר.

*

הביטו וראו בהתחלה לקחו רק בחורים נחשלים שעזבו את הישיבות, בהמשך שמו ידם גם על אלו שהסתבכו ולא עמדו בדרישות הצבא, בהמשך דאגו לסבך את מי שנראה להם שקל יהיה לשבור אותו להתגייס, וכעת עלו דרגה נוספת, וליתר דיוק, הידרדרו לדרגה נמוכה יותר, ומזייפים מסמכים כדי לסבך בחורי ישיבה, כי הם יודעים באופן ברור שאין פוצה פה ומצפצף, אף אחד לא ימחה בהם, והכל יעבור בשקט, ובפרט כשמדובר בבחורים ספרדיים שאין להם קשר לעסקנים האמיתיים המסורים לביטול הגזירה, והם מהווים טרף קל למילוי ה"יעדים" האימתניים, ואולי כשהם נוכחים לדעת בסוף חודש, שחסר להם כמה קרבנות להעלות על מזבח השמד של הצבא, הם מזייפים חתימות לצורך מילוי מכסת הקרבנות.

אנו מלאי תקווה שהעסקנים המסורים אכן יצליחו לעזור לבחור לצאת מהסבך אליו נקלע, ולא יאונה לו כל רע, אך כיצד ישנם אנשים מתוך המחנה המעיזים לומר כי "אין גזירה"! הרי גם סומא וחרש, יכולים למשש בידיהם את השמד הנורא המתחולל יום יום לנגד עינינו רח"ל. די אם נציין כי בממוצע נופלים מידי יום 20 בחורים לשמד רח"ל. האמנם תמנו לגווע ח"ו?!

מעשה שהיה ולקחו בצדו

השבוע ביום ראשון (כ"ז סיון), נסע בחור שאינו מתייצב בלשכת הגיוס, עם חבריו ברכב, ונעצר לבדיקה שגרתית של המשטרה באחת הצמתים, השוטר העלה את שם הבחור למחשב, ומיד צפה ההודעה: "דרוש חקירה", עקב היותו "עריק" שאינו מתייצב בלשכת הגיוס.

השוטר אמר לבחור: **אתה עריק!! בוא אחרי!!**

הבחור לא נבהל ואמר-הכריז מיד לשוטר: **אני מה'שחורים', שאינם מתייצבים כלל!**

השירות הפדרלי לאבטלה וביטחון
 3/7/16
 תחנת משטרה
 דعوة للحضور الى الشرطة
 8.00
 4/7/16
 012
 1007

השוטר והתבלבל רגעיים, והיסס מה לעשות, ולבסוף החליט שלא לעצור את הבחור, ורק נתן לו צו הזמנה ללשכת גיוס למחרת בבוקר, ובכך פטרו לשלום!! (ראה מסמך מצורף).

ברור שאותו קלגס, לא עשה את מה שעשה על דעת עצמו, אין ספק שזו היתה "הוראה מגבוה"... אז מה היא באמת הסיבה להוראה משונה זו, וכי יש להם בעיה לעצור "עודי

בחור? ובפרט שהוא כבר בידיים שלהם, זאת בעת שמצד שני הם הגיעו בליל חמישי השבוע לביתו של בחור נוסף שאינו מתייצב בעיר פתח תקוה? וכאשר רק הגיעו ראשוני המוחים, נמלטו החוטפים על נפשם ללא הצידי בידם...

אז מה קורה כאן, הם מבולבלים? הם לא יודעים מה שהם עושים, או מה שהם רוצים?

לא ולא! הם יודעים היטב מה הם רוצים, והכל מתוכנן לפרטי פרטים. הם מגיעים לבתים של אלו שאינם מתייצבים כלל, לא בדיוק על מנת לעצור, אלא על מנת לזרוע פחד, על מנת שמי שאינו חזק ברוחו והוא מסתפק, להכניס מורא בלבבו, שימהר להגיע לממ"ח ה"מקודש"... אך אלה שידוע להם כי הם חזקים ברוחם, הם אינם מעוניינים בהם כלל וכלל, כי יודעים הם היטב, שלא רק שלא יועילו המעצרים לשבור את רוחם, כי אם מעצרים יעורר מהומות והפגנות סוערות, מה שמקלקל את כל השקט, שכל כך חשוב וקריטי לתקופת ה"הסתגלות".

הדבר מחדד שוב ושוב את חובתינו להרעיש ככל שרק ניתן, נגד הגזירה הנוראית, כי אין מקום לרפיון או יאוש ח"ו, כל צעקה דלה וקטנה ככל שתהיה, היא תקיעת תריז בגלגלי עגלת השמד, הזוהרת לתהום ה' ירחם, ויש בכוחה בס"ד לשבור מלטעות רשע ויחד עם זאת לעורר עוד ועוד יהודים משנתם, שידעו להזהר ולהמלט מהסכנה המרחפת על ראש וראש צאצאיהם היקרים.